

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 16.04.1997
KOM(97) 71 slutlig

97/0124 (COD)

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
om ändring av rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav
för värdepappersföretag och kreditinstitut

(framlagt av kommissionen)

MOTIVERING

Detta förslag syftar till att ändra rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut vad gäller användandet av interna riskhanteringsmodeller för beräkning av marknadsrisker samt införandet av åtgärder för att förfoga över tillräckligt kapital för att täcka de marknadsrisker som är förenade med råvaruhandel och handel med råvaruderivatinstrument.

Detta görs först och främst för att uppfylla kravet enligt artikel 14 i direktiv 93/6/EEG att "granska och om så behövs se över [detta direktiv] i ljuset av utvecklingen på internationella fora för tillsynsmyndigheter". Avsikten med denna bestämmelse var att säkerställa att det fortsatta arbetet om marknadsrisk som vid den tidpunkten företogs i Baselkommittén för banktillsyn skulle beaktas i EU-lagstiftningen. Arbetet inom Baselkommittén resulterade i "Ändring av Baselöverenskommelsen om kapitalkrav för att medräkna marknadsrisker" från januari 1996. Denna ändring i överenskommelsen om kapitalkrav från 1988 (som fastställer internationella standarder för kapitaltäckning i internationella banker) inför en enhetlig metod för beräkning av marknadsrisk vilken i huvudsak motsvarar den som redan hade antagits i rådets direktiv 93/6/EEG. Den innehåller emellertid därutöver två nya inslag som detta förslag behandlar, nämligen användandet av interna modeller och inkludandet av råvaror i beräkningen av marknadsrisker. Baselförslaget kommer att träda i kraft den 1 januari 1998.

För det andra krävs det enligt artikel 13 i rådets direktiv 93/6/EEG att "kommissionen så snart som möjligt skall tillställa rådet förslag till kapitalkrav i fråga om handel med råvaror, råvaruderivat....". Denna arbete har försenats, men fördröjningen har skett för att kunna ta hänsyn till utvecklingen i internationella fora och diskutera ämnet utförligt med de främst berörda. Förslaget är baserat på arbetet inom Baselkommittén på detta område och ett omfattande samråd har skett med behöriga europeiska myndigheter med ansvar för tillsynen av kreditinstitut och värdepappersföretag.

Ändringen är nödvändig av följande två skäl:

Ändringen, som syftar till att göra det möjligt för behöriga myndigheter att ge kreditinstitut rätt att använda sina interna modeller för beräkning av kapitalkrav för täckning av marknadsrisker enligt bestämda villkor, är först och främst nödvändig för att hålla EG-lagstiftningen à jour med moderna metoder. Detta kommer att uppmuntra kreditinstitut att använda sig av mer förfinade tekniker för att beräkna risker inom ramen för en förbättrad övergripande metod för riskhantering. Sådana förfinade interna modeller gör det möjligt att mera noggrant beräkna riskerna förenade med verksamhet i banker och värdepappersföretag som hänför sig till handelslagret och kommer att göra det möjligt för dessa banker och värdepappersföretag att anpassa sig snabbare till förändringar i deras värdepappersportföljer. De kan därför minska ett kreditinstituts kapitalkostnad, jämfört med standardmetoden i direktiv 93/6/EEG i dess nuvarande utformning. Dessa avancerade tekniker är i hög grad önskvärda av ekonomiska skäl och av tillsynsskäl eftersom de ökar förmågan att reagera i tid och på ett riktigt sätt på de risker som är förenade med verksamheten och att avsätta den tillhörande minsta nödvändiga kapitaltäckningen. De kommer inte enbart att allmänt sett leda till en effektivare kapitalanvändning i kreditinstitut och värdepappersföretag, utan kommer också att minska behovet för dessa institut att göra dubbla marknadsriskberäkningar för såväl internt bruk som för tillsynsändamål och därigenom innebära betydande kostnadsbesparingar. Den rådgivande bankkommittén har rekommenderat att ändringsdirektivet bör träda i kraft samtidigt som

ändringen av Baselöverenskommelsen vid utgången av 1997 för att undvika uppkomsten av en eventuell konkurrensnackdel för kreditinstitut inom EU när icke-EU medlemmar i Baselkommittén för banktillsyn börjar ge sina kreditinstitut rätt att använda interna modeller.

För det andra omfattas råvaru- och råvaruderivathandel som bedrivs av värdepappersföretag och kreditinstitut för närvarande enligt rådets direktiv 89/647/EEG av full kreditriskavgift, vilket inte är lämpligt med hänsyn till de risker, i första hand marknadsrisker, som är förenade med verksamheten. Det är därför nödvändigt att införa kapitalkrav som mer exakt återspeglar dessa risker. Råvaror och råvaruderivat anses utgöra verksamhet som är utsatt för snabba och stora förändringar med ett betydande inslag av risk. I den omfattning värdepappersföretag och kreditinstitut bedriver sådan verksamhet vid sidan av sin övriga auktoriserade verksamhet är det nödvändigt att tillgodose en tillräcklig kapitaltäckning i syfte att skydda insättare och aktieägare i dessa kreditinstitut. De kapitalkrav som fastställs genom det föreslagna direktivet syftar inte till att föreskriva regler för råvarumäklare och råvaruhandlare i egentlig mening, vilka i allmänhet inte omfattas av det här direktivet eftersom deras verksamhet inte upptas på någon av förteckningarna över verksamhet som omfattas av rådets direktiv 93/22/EEG (direktivet om investeringstjänster) eller av rådets direktiv 89/646/EEG (andra bankdirektivet) och eftersom rådets direktiv 93/22/EEG särskilt undantar institut vars huvudsakliga verksamhet består i att handla med råvaror med varandra eller med tillverkare eller yrkesmässiga användare av sådana produkter. I fråga om kreditriskerna i handel med råvaruderivat på OTC-marknaden har kommissionen redan lagt fram ett förslag om ändring av direktivet om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut (89/647/EEG), vilket fortfarande är föremål för förhandlingar inför Europaparlamentet och rådet. När det gäller den viktiga frågan om de marknadsrisker som är förbundna med handel med positioner i råvaror och råvaruderivat kommer det genom detta förslag att införas kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut som anses lämpliga av det stora flertalet av de ifrågavarande tillsynsmyndigheterna i medlemsstaterna samt inom Baselkommittén. Det skall understrykas att dessa krav enbart bör tillämpas på kreditinstitut som huvudsakligen handlar med sina kunders insatta medel och investeringar och därför omfattas av särskilda tillsynsregler. Dessa regler bör inte påverka specialiserade professionella handlare som huvudsakligen handlar för egen räkning eller med andra yrkeshandlare.

De föreslagna nya kapitalavgifterna för att täcka marknadsriskerna i handel med råvaror och råvaruderivat kommer i allmänhet att vara lägre än de som för närvarande krävs vid tillämpningen av direktivet om kapitaltäckningsgrad för kreditinstitut (som är utformat för att fånga upp kreditrisker) i förening med rådets direktiv 93/6/EEG, vilket kommer att ändras. Det föreslagna direktivet föreskriver följande tre metoder:

- En förenklad metod som inför ett mycket försiktigt uppskattat schablonkapitalkrav som bör säkerställa att reglerade kreditinstitut som tillfälligtvis ägnar sig åt sådan riskfylld och svårbedömbart verksamhet har en väl tilltagen kapitalbuffert.
- En löptidsstegemetod, som under nuvarande omständigheter och i fråga om reglerade värdepappersföretag och kreditinstitut är den lämpligaste lösningen i fråga om den nödvändiga kapitaltäckningen med avseende på de risker som är förenade med sådan verksamhet. Kapitalavgiften kommer i allmänhet att vara lägre än enligt den första metoden.

- De interna modeller som för närvarande ännu inte är tillräckligt utvecklade för att täcka in all handel med derivatinstrument. Lämpliga metoder måste bland annat utvecklas för optioner, vilka utgör en stor del av råvaruderivathandeln. Det föreslagna direktivet är emellertid specifikt avsett att främja en sådan utveckling.

Förslaget beaktar den omständighet att i vissa medlemsstater är värdepappersföretag som huvudsakligen bedriver handel med råvaror och råvaruderivat eventuellt ännu inte i stånd att använda interna modeller och att det ökade kapitalkrav som de andra beräkningsmetoderna medför är tämligen betydande och plötsligt uppkommande. För att ge dessa företag tillräcklig tid att anpassa eller förbättra sina system för riskhantering för att kunna använda interna modeller, får medlemsstaterna bevilja sina värdepappersföretag att under en övergångsperiod tillämpa alternativa kapitaltäckningsgrader, i enlighet med vissa ytterligare villkor i fråga om tillsyn och genomblickbarhet. Samtidigt förväntas det ske en vidare utveckling av dessa interna modeller så att de blir mer kostnadseffektiva för den typen av företag och på samma gång godtagbara för de behöriga myndigheterna, särskilt med avseende på hur de fångar upp icke-linjära risker i samband med optionshandel i råvaror.

Artikel 1

Genom **punkt 1 a** införs råvaror och råvaruderivat i definitionen av handelslagret, som utgör den del av ett kreditinstituts verksamhet på vilken kapitalavgiften för marknadsrisk tas ut.

Genom **punkt 1 b** utvidgas definitionen av "köpoptioner" så att begreppet även kan avse råvaror. På vissa marknader anses en råvaruoption utgöra ett ägarbevis snarare än en rätt att köpa. I detta direktiv används begreppet köpoption i samband med råvaror i den betydelse som anges i denna text. Definitionen av "täckt köpoption" stryks eftersom definitionen av en köpoption även omfattar täckta optioner och då de i kapitaltäckningshänseende behandlas lika. Lagerfinansiering definieras för att förtydliga att lagerfinansiering undantas från kapitalkraven för råvaror i bilaga VII punkt 3.

Genom **punkt 1 c och d** säkerställs att råvaror och värdepapper behandlas på ett enhetligt sätt i fråga om kapitalkrav för repor och omvända repor och upp- och utlåningstransaktioner.

Punkt 2 införlivar möjligheten att använda modeller för beräkningen av kapitalavgifter för marknadsrisk i handelslagret, medan **led ii** inkluderar råvaror i beräkningen av kapitalavgifter för marknadsrisk på all affärsverksamhet samt införlivar möjligheten att använda modeller.

Genom **punkt 3** säkerställs att samtliga institut, inklusive de som använder interna modeller vid beräkningen av kapitalkrav för verksamhet som hänför sig till handelslagret, omfattas av de kapitalkrav som gäller för stora exponeringar, i fråga om exponeringar gentemot enskilda kunder som uppstår i handelslagret, oavsett om dessa exponeringar har identifierats enligt metoden med interna modeller eller enligt den standardiserade metoden.

Genom **punkt 4** införs kapitalkrav som beräknats enligt metoden med interna modeller samt avgifter för råvarupositioner som beräknats i enlighet med bilaga VII enligt konsolideringsbestämmelserna i denna artikel. Avräkning av råvarupositioner medges mot

motsatta positioner i konsoliderade bolag i tredje land på samma villkor som för avräkning av valutapositioner.

Genom **punkt 5** inkluderas råvaror i rapporteringskraven.

Genom **punkt 6** införs en artikel 12 a som innehåller en övergångsbestämmelse enligt vilken behöriga myndigheter tillåts att undanta värdepappersföretag från tillämpningen av bestämmelserna i bilaga VII fram till och med den 31 december 1999.

Punkt 7 avser ändringarna i bilaga I, II, III, V och VI.

Genom **punkt 8** läggs bilagorna VII och VIII till.

Artikel 2–4

Dessa artiklar innehåller administrativa åtgärder angående antagandet av detta direktiv och dess genomförande i medlemsstaterna.

BILAGA I

Genom **punkt 1 a** inkluderas interna riskhanteringsmodeller i denna bestämmelse som medger att kapitalkrav för en termin som handlas på börsen likställs med den marginal börsen kräver om den behöriga myndigheten anser att detta ger ett korrekt mått på de risker som är förenade med terminen samt att den metod som används för att beräkna marginalen är likvärdig med antingen metoden enligt den standardiserade modellen eller enligt den interna modellen i bilaga I eller bilaga VIII i det ändrade direktivet.

Genom **punkt 1 b** införs metoden med interna modeller i denna bestämmelse som behandlar kapitalkrav för optioner.

Punkt 1 c är en följd av ändringen av definitionen av "köption" och strykningen av definitionen av "täckt köption".

Genom **punkt 1 d** korrigeras den icke åsyftade effekten av den föreliggande formuleringen, vilken undantar utgivare med hög kreditvärdighet som givit ut oprioriterade skuldinstrument från denna särskilt förmånliga bestämmelse om riskavgift.

Genom **punkterna 2 a, b och c** införs råvaror under kapitalkraven för betalnings-/leverans och motpartsrisk.

Genom **punkterna 3 a, b och c** införs guld i det system för kapitalavgifter som fastställs i bilaga 3. Detta är i överensstämmelse med Baselbeslutet om att behandla guld som en valutaposition eftersom guld är utsatt för stora och snabba förändringar i värde vilket mera likställer det med valutor och kreditinstitut handhar guld och valutor på ett liknande sätt. I punkt 3 a införs också strängare kapitalkrav genom att omvandla den "fria zonen" på 2 % till en "tröskel" på 2 %. En mindre omskrivning av formuleringen om oåterkalleliga garantier inkluderas också i punkt 3 b.

Genom **punkt 3 d** ändras den alternativa beräkningen av valutarisk i bilaga III, punkt 7 i rådets direktiv 93/6/EEG enligt vilken den nödvändiga analysen skall göras av behöriga myndigheter på grundval av de normer som krävs för interna modeller enligt bilaga I, punkt 20 i direktivet.

Genom **punkterna 4 a, b och c** utsträcks användningen av och begränsningarna för kapital i kategori 3 (lånekapital med efterställd rätt till betalning med en ursprunglig löptid på minst två år och som motsvarar kraven enligt bilaga V i direktiv 93/6/EEG) för täckande av risker som hänför sig till råvaror och handelslager som beräknats med interna modeller.

Genom **punkterna 5 a och b** säkerställs att samtliga institut, inklusive de som använder modeller för att beräkna handelslagerpositioner, omfattas av de kapitalkrav som gäller för stora exponeringar, i fråga om exponeringar gentemot enskilda kunder som uppstår i handelslagret, oavsett om dessa exponeringar identifieras genom en modell eller genom den standardiserade metoden.

BILAGA II

Råvarurisk

En ny bilaga VII läggs till som fastställer metoder för beräkning av marknadsrisk för positioner i råvaror och råvaruderivat. De huvudsakliga risker som metoderna är avsedda att fånga in är "riktningsrisk" som uppstår genom förändring av avistapriset, "basrisk" som uppstår genom potentiella förändringar över tiden av förhållandet mellan priser på liknande råvaror, "ränterisk" som uppstår genom potentiella förändringar av kostnaden för att finansiera terminspositioner och optioner samt "terminsrisk" som uppstår genom andra potentiella förändringar av terminspriset.

Med en löptidsstegemetod fastställs kapitalavgifter mot avstämda positioner inom löptidsgrupper och mellan löptidsgrupper för att fånga in basrisk, ränterisk och terminsrisk samt mot resterande icke avstämda positioner för att fånga in riktningrisk. En alternativ förenklad metod är att fastställa en kapitalavgift på den totala nettositionen för att fånga in riktningrisk samt på bruttopositionerna i varje råvara för att fånga in bas-, ränte- och terminsrisk. En tredje metod som kan användas är den interna modell som beskrivs i bilaga VIII.

Syftet med detta direktiv är inte att behandla råvarumarknaderna och marknaderna för råvaruderivat samt aktörerna på dessa marknader i allmänhet. Råvaror och råvaruderivat är inte upptagna i förteckningen över verksamhet som skall omfattas av rådets andra direktiv om samordning av lagar och författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut eller av rådets direktiv om investeringstjänster inom värdepappersområdet (ISD). Det anges också uttryckligen i artikel 2.2 i direktivet om investeringstjänster (ISD) att det "inte är tillämpligt på.....i) personer vars huvudsakliga verksamhet består av handel med råvaror med varandra eller med tillverkare eller yrkesmässiga brukare av sådana produkter och som tillhandahåller investeringstjänster endast för sådana tillverkare eller yrkesmässiga brukare i den utsträckning detta behövs för den huvudsakliga verksamheten". Merparten av den verksamhet som bedrivs på råvarumarknaderna behöver därför inte omfattas och sålunda inte påverkas av de föreslagna förändringarna i direktivet om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut.

Direktivet bör emellertid vara tillämpligt på verksamhet rörande råvaror och råvaruderivat som bedrivs av kreditinstitut och värdepappersföretag, eftersom dessa bedriver verksamhet för sina kunders räkning och med kundernas pengar. På samma sätt som på andra områden bör tillsynsregler säkerställa den finansiella stabiliteten och skydda kunderna i dessa kreditinstitut. Handel med råvaror och råvaruderivat är en verksamhet som är extremt riskfylld och utsatt för stora och snabba förändringar, och om auktoriserade kreditinstitut eller värdepappersföretag vill handla med dessa instrument för egen räkning eller för sina kunders räkning finns det därför ett behov av särskilt skydd i syfte att begränsa en möjlig negativ inverkan från sådan verksamhet på kreditinstitutets soliditet och totala stabilitet. I bilaga VII löses dessa problem genom införandet av internationellt erkända kapitalkrav för kreditinstitut och värdepappersföretag. På denna punkt följs ingående det tillvägagångssätt som antogs i tillägget till Baselöverenskommelsen om kapitalkrav och dess införande kommer att bidra till att harmonisera regelverket såväl inom EU som i ett vidare internationellt perspektiv.

Interna modeller

En ny bilaga VIII läggs till i vilken det fastställs villkor för användandet av interna modeller för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker i fråga om all verksamhet som hänför sig till handelslagret. I den utsträckning dessa modeller är tillräckligt utvecklade för att fånga upp de ifrågavarande riskerna får de även användas för råvaror och råvaruderivat.

I bilagan görs användandet av interna modeller beroende av ett uttryckligt godkännande från det finansiella institutets behöriga tillsynsmyndighet och det fastslås noggranna kvantitativa och kvalitativa krav för sådant godkännande. I bilagan fastslås miniminivån på marknadsriskfaktorer som måste täckas och det krävs att det "riskvärde" som uppstår varje dag multipliceras med en faktor på minst 3 för att ta hänsyn till potentiella svagheter i den teknik som används för modellering. Dessutom skall en plusfaktor på mellan 0 och 1 läggas till "riskvärdet" på grundval av ett regelbundet program av kontrolltester för att kontrollera modellens precision.

I denna bilaga följs också ingående det tillvägagångssätt som används i tillägget till Baselöverenskommelsen om kapitalkrav och införandet av den kommer att bidra till att harmonisera reglerna såväl inom EU som i ett vidare internationellt perspektiv.

Förslag till
EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av rådets direktiv 93/6/EEG om kapitalkrav
för värdepappersföretag och kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt första och tredje meningen i artikel 57.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag,¹

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,²

med beaktande av Europeiska monetära institutets yttrande,³

i enlighet med det förfarande som avses i artikel 189 b i fördraget,⁴ och

med beaktande av följande:

De risker som är förbundna med handel med råvaror och råvaruderivat är för närvarande föremål för rådets direktiv 89/647/EEG av den 18 december 1989 om kapitaltäckningsbidrag för kreditinstitut,⁵ senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/10/EG.⁶ De marknadsrisker som är förbundna med dessa positioner infångas dock inte på ett korrekt sätt av rådets direktiv 89/647/EEG. Det är nödvändigt att utvidga begreppet "handelslager" till positioner i råvaror eller råvaruderivat vilka hålls för handelsändamål och i huvudsak är föremål för marknadsrisk. Institutioner skall följa det här direktivet vad gäller täckande av råvarurisk för hela deras affärsverksamhet.

Rådets direktiv 93/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut⁷ fastlägger en standardiserad metod för beräkning av kapitalkrav för marknadsrisker som värdepappersföretag och kreditinstitut utsätter sig för. Institutionerna har utvecklat egna riskhanteringssystem (interna modeller), som är avsedda att bättre än den standardiserade metoden mäta den marknadsrisk som värdepappersföretag och kreditinstitut utsätter sig för. Användandet av mer precisa metoder för riskmätning bör stimuleras.

Användandet av sådana interna modeller för att beräkna kapitalkrav kräver rigorösa interna kontrollmekanismer och skall vara föremål för godkännande och tillsyn från behöriga

¹ EGT nr C...

² EGT nr C...

³ EGT nr C...

⁴ EGT nr C...

⁵ EGT nr L 386, 30.12.1989, s. 14.

⁶ EGT nr L 85, 3.4.1996, s. 17.

⁷ EGT nr L 141, 11.06.1993, s. 1.

myndigheter. Den fortsatta tillförlitligheten hos resultaten från beräkningar med den interna modellen skall bekräftas av ett förfarande med kontrolltester.

De regler som antagits på en mer omfattande internationell nivå kan, i syfte att stimulera mer sofistikerade riskhanteringsmetoder baserade på interna modeller, ge lägre kapitalkrav för kreditinstitut från tredje land. Dessa kreditinstitut konkurrerar med värdepappersföretag och kreditinstitut som har sitt säte inom medlemsstaterna. För värdepappersföretag och kreditinstitut som har sitt säte i medlemsstaterna kan endast en ändring av direktiv 93/6/EEG ge liknande incitament till utveckling och användande av interna modeller.

Vid beräkandet av kapitalkrav för marknadsrisk skall positioner i guld och guldderivat behandlas på ett liknande sätt som positioner i utländsk valuta.

Utfärdande av oprioriterade skuldinstrument skall inte automatiskt diskvalificera utfärdarens eget kapital från att inkluderas i en portfölj som uppfyller kraven för 2 % specifik riskviktnings enligt bilaga 1, punkt 33 i direktiv 93/6/EEG.

Det här direktivet är i överensstämmelse med det arbete som utförts av ett annat internationellt forum för banktillsynsmyndigheter angående tillsyn av marknadsrisk och positioner i handelslagret i råvaror och råvaruderivat.

Vissa värdepappersföretag som huvudsakligen handlar i råvaror och råvaruderivat är eventuellt ännu inte i stånd att använda interna modeller eller att följa de kapitalkrav för täckande av råvarurisker som fastställs i detta direktiv. Utvecklingen av lämpliga, kostnadseffektiva interna modeller för värdepappersföretags hantering av risker i handel med råvaror och råvaruderivat, i synnerhet optioner, förväntas att äga rum inom en lämplig tidsfrist. För att ge de ifrågavarande företagen tillräcklig tid att förbättra sina riskhanteringssystem, behöriga myndigheter, enligt vissa villkor, inte vara skyldiga att gentemot värdepappersföretag fastställa de kapitalavgifter för råvaror som anges i bilaga VII till direktiv 93/6/EEG före den 1 januari 2000.

Antagande av det här direktivet är det lämpligaste sättet att nå de uppsatta målen. Direktivet är begränsat till den miniminivå som är nödvändig för att uppnå dessa mål och går inte utöver vad som krävs för detta syfte.

Detta direktiv berör det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) och står i överensstämmelse med förfarandet i artikel 99 i Avtalet om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde.

Rådgivande bankrörelsekommittén har konsulterats angående antagandet av detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 93/6/EEG ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 a och 6 b inledningsfrasen samt leden i och ii skall ersättas med följande:

“a) Det egna innehavet av finansiella instrument, råvaror och råvaruderivat som innehas för försäljning eller har anskaffats av institutet i avsikt att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade skillnader mellan inköps- och försäljningspriserna eller andra förändringar av priser eller räntesatser samt innehav av finansiella instrument, råvaror och råvaruderivat som härrör från förmedling av avstämnda huvudfordringar eller innehav som har anskaffats för att skydda andra delar av innehållet i handelslagret.

b) Exponeringar till följd av ej avslutade affärer, ej fullgjorda leveranser och derivatinstrument som handlas på OTC-marknad som avses i punkt 1 – 3 och 5 i bilaga 2, exponeringar till följd av repor och andra värdepappers- och råvarubaserade lån som baseras på värdepapper eller råvaror vilka ingår i handelslagret som definierats under a och som avses i bilaga 2, punkt 4, sådana exponeringar som avser omvända repor och värdepappers- och råvarubaserade lån som beskrivs i samma punkt, under förutsättning att de behöriga myndigheterna godkänner detta, om exponeringarna svarar antingen mot villkoren i, ii, iii och v nedan eller mot villkoren iv och v nedan:

i) Exponeringarna marknadsvärderas dagligen i enlighet med de förfaranden som fastställs i bilaga 2.

ii) Lånesäkerheten justeras för att beakta väsentliga förändringar i värdet av berörda värdepapper eller råvaror som ingår i ifrågavarande avtal eller affär i enlighet med en regel som kan godtas av de behöriga myndigheterna.

b) Punkterna 15 och 16 skall ersättas med följande:

“15. *köption*: värdepapper som ger innehavaren rätt att till och med en angiven tidpunkt köpa det underliggande till fastställt pris. Åtagandet kan infrias genom överlämnande av det underliggande eller av motsvarande kontantbelopp.

16. *lagerfinansiering*: position där lager har sålts på termin och finansieringskostnaden är inlåst till avslutsdatum.”

c) Punkt 17 första stycket skall ersättas med följande:

“17. Repa och omvänd repa: avtal enligt vilket ett institut eller dess motpart överför värdepapper eller råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till värdepapper eller råvaror om garantin har utfärdats av en erkänd börs som innehar rätten till värdepapperen eller råvarorna och avtalet inte ger institutet möjlighet att överföra eller pantsätta ett enskilt värdepapper eller en enskild råvara till mer än en motpart vid varje tidpunkt, och som har förpliktat sig att återköpa dem (eller värdepapper eller råvaror av motsvarande slag) till ett fastställt pris och vid en tidpunkt i framtiden som är fastställd eller skall fastställas av den som överför instrumentet; avtalet är en repa för det institut som säljer värdepapperen eller råvarorna och en omvänd repa för det institut som köper dem.”

d) Punkt 18 skall ersättas med följande:

“18. värdepappers- eller råvarulån: affär där ett institut eller dess motpart överför värdepapper eller råvaror mot lämplig säkerhet under förutsättning att låntagaren åtar sig att återlämna likvärdiga värdepapper eller råvaror vid någon framtida tidpunkt eller vid anfordran från den som gör överföringen. Affären är utlåning av värdepapper eller råvaror för det institut som överför värdepapperen och inlåning av värdepapper eller råvaror för det institut till vilka de överförs.

Inlåning av värdepapper eller råvaror skall anses vara en affär mellan personer som yrkesmässigt handlar med värdepapper om motparten är föremål för samordnad övervakning av sundheten på gemenskapsnivå eller är ett kreditinstitut i zon A såsom det definierats i direktiv 89/647/EEG eller är ett erkänt värdepappersföretag i tredje land eller om avtalet har slutits med en erkänd clearingorganisation eller en erkänd börs.”

2. Artikel 4.1 första stycket leden i och ii skall ersättas med följande:

“i) För verksamhet som hänför sig till handelslagret, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med bilaga 1, 2, och 6 och tillämpliga delar av bilaga 8.

ii) För all övrig verksamhet, de kapitalkrav som beräknas i enlighet med bilaga 3 och 7 och tillämpliga delar av bilaga 8.”

3. Artikel 5.2 skall ersättas med följande:

“2. Utan hinder av innehållet i punkt 1 skall de institut som beräknar kapitalkraven för den verksamhet som hänför sig till handelslagret i enlighet med bilaga 1 och 2 och tillämpliga delar av bilaga 8 övervaka och kontrollera sina stora exponeringar i enlighet med direktiv 92/121/EEG med de förändringar som fastställs i bilaga 6 till det här direktivet.”

4. Artikel 7.10 och 7.11 första meningen skall ersättas med följande:

- “10. Om de möjligheter till avstående som anges i punkt 7 och 9 inte tas i anspråk, får de behöriga myndigheterna vid beräkning av de kapitalkrav som anges i bilaga 1 och 8 och de risker gentemot kunder som anges i bilaga 6 på sammanställd nivå medge att nettoinnehav i handelslagret för ett institut avräknas mot innehav i handelslagret för ett annat institut i enlighet med de regler som anges i bilaga 1, 6 respektive 8.

Dessutom får de medge att valutapositioner i ett institut avräknas mot valutapositioner i ett annat institut i enlighet med de regler som anges i bilaga 3 och/eller bilaga 8. De får också tillåta att råvarupositioner i ett institut avräknas mot råvarupositioner i ett annat institut i enlighet med reglerna i bilaga 7 och/eller bilaga 8.

11. De behöriga myndigheterna får också medge avräkning i handelslagret och valuta- respektive råvarupositionerna i företag belägna i tredje land under förutsättning att följande villkor samtidigt är uppfyllda.”

5. Artikel 8.5 skall ersättas med följande:

- “5. De behöriga myndigheterna skall förplikta instituten att omedelbart rapportera varje gång en motpart vid repor och omvända repor eller affärer som rör lån av värdepapper och råvaror inte uppfyller sina förpliktelser. Kommissionen skall till rådet göra anmälan om sådana fall och deras inverkan på sådana avtal och transaktioner enligt detta direktiv inom tre år efter den dag som avses i artikel 12. Sådana anmälningar skall också beskriva på vilket sätt instituten uppfyller de av kraven i artikel 2.6 b i – v som är tillämpliga på dem, särskilt vad avser villkoret i v. Dessutom skall kommissionen lämna närmare upplysningar om förändringar i den relativa volymen av institutens traditionella utlåning och deras utlåning genom omvända repor och affärer med värdepappers- eller råvarulån. Om kommissionen på grundval av denna anmälan och övriga upplysningar finner att ytterligare säkerhetsåtgärder behövs för att förhindra missbruk så skall den lägga fram lämpliga förslag.”

6. Följande artikel skall införas som artikel 12 a:

“Artikel 12 a

1. Medlemsstater vars värdepappersföretag, enligt deras behöriga myndigheters uppfattning, ännu inte är i stånd att använda interna modeller för beräkning av kapitalkrav för täckande av råvarurisker i enlighet med bilaga 8 får, utan att det påverkar det datum som anges i artikel 2.1, fram till och med den 31 december 1999 fastställa alternativa spridningsräntesatser, överföringsräntesatser och fasta terminsräntesatser (“outright rates”) till dem som anges i bilaga 7, punkterna 13 och 16.
2. De alternativa procentsatser som beskrivs i punkt 1 skall vara underkastade följande villkor:

- i) De alternativa procentsatserna skall fastställas av de behöriga myndigheterna.
 - ii) De behöriga myndigheterna skall regelbundet se över de alternativa procentsatserna mot bakgrund av utvecklingen på råvarumarknaderna.
 - iii) De alternativa procentsatserna får i intet fall vara lägre än hälften av de procentsatser som fastställs i punkt 13 och 16 i bilaga 7.
 - iv) De behöriga myndigheterna skall underrätta kommissionen om de alternativa procentsatserna och hålla de uppgifter på vilka beräkningen av de alternativa procentsatserna har grundats tillgängliga för kommissionen och övriga medlemsstater.”
7. Bilagorna I, II, III, V, och VI skall ändras enligt bilaga I till det här direktivet.
8. Bilaga VII och VIII enligt bilaga II till detta direktiv skall läggas till.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 31 december 1997. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur sådana hänvisningar skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar

På rådets vägnar

Ordförande

Ordförande

Bilaga I

1. Bilaga I skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 sista meningen skall ersättas med följande:

“De behöriga myndigheterna får medge att kapitalkravet för en termin som omsätts på börsen sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med terminen och att den metod som används för att beräkna marginalsäkerheten är likvärdig med den metod för beräkning som anges nedan i denna bilaga eller i bilaga 8.”

b) Punkt 5 tredje stycket skall ersättas med följande:

“De behöriga myndigheterna skall kräva att skyddsåtgärder vidtas mot övriga risker, förutom deltarisken, som sammanhänger med optioner. De behöriga myndigheterna får medge att kravet på säkerhet för en tecknad, på börsen omsatt option sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen och att den metod som används för att beräkna marginalsäkerheten är likvärdig med den metod för beräkning som anges nedan i denna bilaga eller i bilaga 8 för sådana optioner. Dessutom får de medge att kravet för en köpt option som handlas på en börs eller som omsätts på OTC-handel är detsamma som det som gäller för det underliggande instrumentet dock med den begränsningen att därav härrörande krav inte överstiger optionens marknadsvärde. Kravet avseende en utfärdad OTC-option skall bestämmas i förhållande till det underliggande instrumentet.”

c) Punkt 6 skall ersättas av följande:

“6. Köpoptioner som gäller skuldebrev och aktier skall behandlas på samma sätt som optioner enligt punkt 5.”

d) I punkt 33 skall led i ersättas med följande:

“i) Aktierna får inte ha utgivits av en emittent som enbart utgivit omsatta skuldinstrument som för tillfället är föremål för 8-procentskravet i tabell I i punkt 14 eller är föremål för ett lägre krav enbart på grund av att de är garanterade eller på grund av att säkerhet har ställts.”

2. Bilaga II skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

“1. Vid transaktioner i vilka räntebärande instrument, aktier och råvaror (utom repor och omvända repor och utlåning och lån av värdepapper eller råvaror) inte är avvecklade efter den överenskomna leveransdagen skall ett institut beräkna den prisskillnad det riskerar. Denna utgör skillnaden mellan överenskommet pris för det räntebärande instrumentet, aktien eller råvaran ifråga och dess aktuella

marknadsvärde om skillnaden skulle kunna medföra en förlust för institutet. Prisskillnaden skall multipliceras med tillämplig faktor i kolumn A i tabellen i punkt 2 för att beräkna kapitalkravet.”

- b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

“3.1. Ett institut skall vara skyldigt att reservera kapital för motpartsrisker

- i) om det har erlagt betalning för värdepapper eller råvaror innan det har erhållit dem eller det har levererat värdepapper eller råvaror innan det har erhållit betalning för dem, och
- ii) om vid gränsöverskridande handel en dag eller fler har förflutit efter det att betalningen eller leveransen ägde rum.

3.2. Kapitalkravet utgör 8 % av värdet av de värdepapper eller råvaror eller kontanta medel institutet har att fordra multiplicerat med det riskvikttal som är tillämpligt för ifrågavarande motpart.”

- c) Rubriken till punkt 4 och punkt 4.1 första stycket skall ersättas med följande:

“Repor och omvända repor och utlåning och lån av värdepapper eller råvaror

4.1 Vad gäller repor och utlåning av värdepapper eller råvaror som grundas på sådana värdepapper eller råvaror som ingår i handelslagret skall institutet beräkna skillnaden mellan marknadsvärdet för värdepapperen eller råvarorna och det belopp institutet har lånat respektive marknadsvärdet för den erhållna säkerheten om denna skillnad är positiv. Vad gäller omvända repor och lån av värdepapper eller råvaror skall institutet beräkna skillnaden mellan det belopp som institutet lånat ut eller säkerhetens marknadsvärde och marknadsvärdet av de värdepapper eller råvaror det har mottagit, om denna skillnad är positiv.”

3. Bilaga III skall ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 skall ersättas med följande:

“1. Om summan av den totala nettopositionen i valuta och nettopositionen i guld hos ett institut beräknade i enlighet med det förfarande som anges här nedan överstiger 2 % av dess sammanlagda kapitalbas skall summan av dess nettoposition i valuta och dess nettoposition i guld multipliceras med 8 % för att beräkna kapitalkravet mot valutakursrisk.”

- b) Punkt 3 skall ersättas med följande:

“3.1 För det första beräknas institutets öppna nettoposition i varje valutaslag (inklusive rapportvalutan) och i guld. Denna position består av summan av följande (positiva eller negativa) poster:

- Nettopositionen avista (dvs. alla tillgångsposter minus alla skuldposter inklusive upplupen ränta i ifrågavarande valuta eller, vad gäller guld, nettopositionen avista i guld).
- Nettoterminspositionen (dvs. alla tillgodohavanden minus alla belopp som skall betalas på grundval av terminsaffärer med valuta och guld inklusive valuta- och guldterminer och kapitalbeloppet i valutasvappar som inte inberäknas i avistapositionen).
- Oåterkalleliga garantier (och jämförbara instrument) som med visshet kommer att behöva infrias och som sannolikt är oersättliga.
- Framtida nettointäkter och nettoutgifter som ännu inte har uppstått men som är helt säkrade (enligt det rapporterade institutets bedömning och med förhandsgodkännande av de behöriga myndigheterna; nettointäkter och nettoutgifter som ännu inte bokförts men som redan är helt säkrade genom terminsaffärer i utländsk valuta får inräknas här). Bedömningen skall göras konsekvent.
- Motsvarigheten till nettodeltat (eller deltabaserat) för det samlade innehavet av optioner i utländsk valuta och i guld.
- Marknadsvärdet av övriga optioner (dvs. som inte avser utländsk valuta eller guld).
- Positioner som ett institut avsiktligt har skaffat för att säkra sig mot kursförändringars negativa påverkan på kapitalbasen får undantas från beräkningen av öppna nettopositioner i valuta. Sådana positioner bör vara av en art som inte är avsedd att omsättas eller av strukturell beskaffenhet och uteslutandet av dem och varje förändring av villkoren för att utesluta dem kräver de behöriga myndigheternas medgivande. Samma behandling får på samma villkor som ovan tillämpas på ett instituts positioner som är hänförliga till poster som redan har dragits av vid beräkningen av kapitalbasen.

3.2 De behöriga myndigheterna har frihet att medge ett institut rätt att använda nettodagsvärdet vid beräkning av den öppna nettopositionen i varje valuta och i guld.”

c). Punkt 4 första meningen skall ersättas med följande:

“4. För det andra omräknas korta och långa nettopositioner i varje valuta förutom rapportvalutan och den långa eller korta nettopositionen i guld till rapportvalutan efter avistakursen.”

d) Punkt 7 skall ersättas med följande:

“7. För det andra får de behöriga myndigheterna medge att instituten tillämpar en annan metod i stället för den som beskrivits i punkterna 1 – 6 vid tillämpningen av denna bilaga. Det kapitalkrav som följer av den valda metoden måste vara tillräckligt för att överstiga 2 % av den öppna nettopositionen som den beräknas i punkt 4 och, på grundval av en analys av växelkursförändringar under alla rullande perioder om tio arbetsdagar under de föregående tre åren, överstiga den sannolika förlusten 99 % eller fler av perioderna.”

Den andra metod som beskrivs i denna punkt får endast användas på villkor att

- i) beräkningsmetoden och korrelationskoefficienterna har fastställts av behöriga myndigheter på grundval av deras analys av växelkursrörelser, och att
- ii) de behöriga myndigheterna regelbundet ser över korrelationskoefficienterna mot bakgrund av utvecklingen på valutamarknaden.”

4. Bilaga V skall ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 första meningen skall ersättas med följande:

“2. Utan hinder av punkt 1 får de behöriga myndigheterna tillåta sådana institut som är skyldiga att uppfylla de krav på kapitalbas som uppställts i bilaga 1, 2, 3, 4, 6, 7 och 8 att använda en annan definition när endast de kraven skall uppfyllas.”

b) Punkt 4 skall ersättas med följande:

“4. De förlagslån som avses i punkt 2 c får inte överstiga 150 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår för att täcka de krav som fastställs i bilagorna 1, 2, 3, 4, 6, 7 och 8 och får uppgå till detta högsta belopp endast under särskilda omständigheter som kan godtas av de behöriga myndigheterna.”

c) Punkterna 6 och 7 skall ersättas med följande:

“6. De behöriga myndigheterna får tillåta att värdepappersföretag överskrider det tak för förlagslån som föreskrivs i punkt 4 om de efter prövning finner detta lämpligt mot bakgrund av sundhetsprincipen och under förutsättning att summan av sådana förlagslån och de poster som avses i punkt 5 inte överstiger 200 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår till täckande av de krav som åläggs i bilagorna 1, 2, 3, 4, 6, 7 och 8 eller 250 % av det beloppet, om värdepappersföretagen vid beräkning av kapitalbasen drar av den post 2 d som avses i punkt 2.

7. De behöriga myndigheterna får tillåta att det tak för förlagslån som föreskrivs i punkt 4 överskrids av ett kreditinstitut om de efter prövning bedömer detta lämpligt mot bakgrund av sundhetsprincipen och under förutsättning att summan av sådana förlagslån och de poster som avses i punkt 5 inte överstiger 250 % av den ursprungliga kapitalbas som återstår till täckande av de krav som uppställs i bilagorna 1, 2, 3, 6, 7 och 8.”

5. Bilaga VI skall ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 skall led i ersättas med följande:

- “i) överskottet – om det är positivt – av ett instituts långa positioner över dess korta positioner i alla de finansiella instrument som har utgivits av ifrågavarande kund”

b) Punkt 8.2 andra stycket skall ersättas med följande:

“Från och med tionde dagen efter det att överskottet har uppkommit hänförs beståndsdelarna i överskottet utvalda i enlighet med ovanstående kriterier till respektive rad i kolumn 1 i tabellen nedan i den ordning kraven mot specifik risk enligt bilaga 1 och/eller, om den är tillämplig, bilaga 8 och/eller kraven enligt bilaga 2 stiger. Institutet skall därefter uppfylla ett ytterligare kapitalkrav som motsvarar beloppet av kravet mot specifik risk i bilaga 1, bilaga 8, om den är tillämplig, och/eller kraven i bilaga 2 för dessa beståndsdelar multiplicerade med respektive faktor i kolumn 2.”

Bilaga II

“BILAGA VII

RÅVARURISK

1. Varje position i råvaror eller råvaruderivat skall uttryckas i termer av standardiserade måttenheter. Avistapriset i varje råvara skall uttryckas i rapportvalutan.
2. Positioner i guld eller guldderivat skall anses vara föremål för valutakursrisk och behandlas i enlighet med bilaga 3 eller bilaga 8, i de delar den är tillämplig, för att beräkna marknadsrisk.
3. Enligt denna bilaga får renodlat lagerfinansierande positioner endast uteslutas vid beräkningen av råvarurisk.
4. De ränte- och valutakursrisker som inte täcks av andra bestämmelser i denna bilaga skall ingå i beräkningen av allmän risk för omsatta räntebärande instrument och i beräkningen av valutarisk.
5. När den korta positionen förfaller till betalning före den långa positionen skall instituten också gardera sig mot den risk för likviditetsbrist som kan förekomma på vissa marknader.

Nettning

6. I punkt 17 definieras överskottet av ett instituts långa (korta) positioner i förhållande till dess korta (långa) positioner i samma råvaror och identiska råvarutermener, optioner och köpoptioner som dess nettoposition i var och en av råvarorna. De behöriga myndigheterna skall medge att positioner i derivatinstrument behandlas som positioner i den underliggande råvaran enligt punkt 8 – 10.
7. Den behöriga myndigheten kan tillåta att olika underkategorier av råvaror avräknas mot varandra i de fall där underkategorierna kan levereras för varandra, eller att likartade råvaror avräknas mot varandra om de är utbytbara mot varandra och om det klart kan fastställas att de under minst ett år har haft en korrelation gentemot varandra på minst 90 %. Avräkning får emellertid ej ske om de två delarna i en råvarusvapp är i olika råvaror vilka inte tillhör samma underkategori enligt definition ovan.

Särskilda instrument

8. Råvarutermener och andra terminsättaganden att köpa eller sälja enskilda råvaror skall inlemmas i måttssystemet som värdet på den underliggande råvaran uttryckt i standardiserade måttenheter och ges en löptid med beaktande av förfallodag. De behöriga myndigheterna kan medge att kapitalkravet för en termin som omsätts på börsen sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade om att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med terminen och att den metod som används för att beräkna

marginalsäkerheten är likvärdig med den metod för beräkning som anges i denna bilaga eller i bilaga 8.

9. Råvarusvappar där affärens ena sida är ett fast pris och den andra är det löpande marknadspriset skall inlemmas i löptidsstegemetoden som en serie positioner lika med värdet på kontraktets underliggande råvara, där varje position motsvarar en betalning på svappen och placeras in i en löptidsgrupp (tabell 4) i överensstämmelse med detta. Positionerna är långa positioner om institutet betalar ett fast pris och erhåller rörligt pris och korta positioner om institutet erhåller ett fast pris och betalar ett rörligt pris.

Råvarusvappar där affärens båda sidor är i olika råvaror placeras i relevanta kategorier i löptidsstegemetoden.

10. Råvaruoptioner eller råvaruderivat skall behandlas som om de vore positioner som till värdet motsvarade värdet av den mängd av det underliggande till vilket optionen hänför sig multiplicerat med optionens delta på det sätt som anges i denna bilaga. Nyssnämnda position får nettas mot motstående positioner i samma slag av underliggande råvara eller råvaruderivat. Det delta som används skall vara det som gäller för berörd börs, det som beräknats av de behöriga myndigheterna eller, där inget av dessa finns att tillgå eller vid optioner i OTC-handel, det som beräknats av institutet självt under förutsättning att de behöriga myndigheterna är övertygade om att den beräkningsmetod institutet använder är rimlig.

De behöriga myndigheterna får emellertid även föreskriva att instituten skall beräkna sina delta med metoder som anges av de behöriga myndigheterna.

De behöriga myndigheterna skall kräva att skyddsåtgärder vidtas mot övriga risker, förutom deltarisk, som sammanhänger med råvaruoptioner. De behöriga myndigheterna får medge att kravet på säkerhet för en tecknad, på börsen omsatt råvaruoption sätts lika med den marginalsäkerhet som börsen kräver om de är helt övertygade att denna marginalsäkerhet ger ett riktigt mått på den risk som är förenad med optionen och att den metod som används för att beräkna marginalsäkerheten är likvärdig med den metod för beräkning som anges nedan i denna bilaga eller i bilaga 8 för sådana optioner. Dessutom får de medge att kravet för en köpt råvaruoption som handlas på en börs eller som omsätts på OTC-handel är detsamma som det som gäller för den underliggande råvaran, dock med den begränsningen att därav härrörande krav inte överstiger optionens marknadsvärde. Kravet avseende en utfärdad OTC-option skall bestämmas i förhållande till den underliggande råvaran.

11. Köptioner baserade på råvaror skall behandlas på samma sätt som råvaruoptioner enligt punkt 10.
12. Den som överför råvaror eller garanterade rättigheter avseende äganderätt till råvaror i en repa och den som lånar ut råvaror i ett avtal om råvarulån skall ta med sådana råvaror vid beräkningen av sitt kapitalkrav enligt denna bilaga.

a) Löptidsstegemetoden

13. Institutet skall föra in alla positioner i respektive löptidsgrupp i tabell 4, där fysiska lager förs in i första löptidsgruppen. På marknader som har dagliga fullgörandedagar får kontrakt avräknas mot varandra om de har förfallodag inom tio dagar från varandra.

Tabell 4

Löptidsgrupp	Spridningssats (i %)
(1)	(2)
$0 \leq 1$ månad	1,50
$\bar{n} 1 \leq 3$ månader	1,50
$\bar{n} 3 \leq 6$ månader	1,50
$\bar{n} 6 \leq 12$ månader	1,50
$\bar{n} 1 \leq 2$ år	1,50
$\bar{n} 2 \leq 3$ år	1,50
över 3 år	1,50

14. Institutet skall därefter beräkna summan av de långa positionerna och summan av de korta positionerna i varje löptidsgrupp. Summan av långa positioner som motsvaras av korta positioner i en viss löptidsgrupp utgör den avstämda positionen i den gruppen medan återstående långa eller korta positioner utgör den icke avstämda positionen i samma grupp.
15. Den del av den icke avstämda långa (korta) positionen i en viss löptidsgrupp som motsvaras av den icke avstämda korta (långa) positionen i en högre löptidsgrupp utgör den avstämda positionen mellan två löptidsgrupper. Den del av den icke avstämda långa eller icke avstämda korta positionen som inte kan avstämmas på detta sätt utgör den icke avstämda positionen.
16. Institutets kapitalkrav beräknas som summan av:
- Summan av de avstämda långa och korta positionerna, multiplicerade med relevant spridningssats enligt kolumn 2 i tabell 4 för varje löptidsgrupp och med råvarans avistapris.
 - Den avstämda positionen mellan två löptidsgrupper för varje löptidsgrupp dit en icke avstämd position överförs, multiplicerade med 0,6 % (överföringssats) och med råvarans avistapris.
 - Återstående icke avstämda positioner multiplicerade med 15 % (överskottssats) och med råvarans avistapris.

b) Förenklad metod

17. Institutets kapitalkrav beräknas som summan av:
- i) 15 % av nettopositionen, lång eller kort, i varje råvara, multiplicerad med råvarans avistapris, och
 - ii) 3 % av bruttopositionen, lång eller kort, i varje råvara, multiplicerad med råvarans avistapris.

BILAGA VIII

INTERNA MODELLER

1. De behöriga myndigheterna får, under de villkor som fastställs i denna bilaga, tillåta institut att vid beräkandet av sina kapitalkrav för positionsrisk, valutakursrisk och/eller råvarurisk använda sina egna interna riskhanteringsmodeller istället för, eller tillsammans med, de metoder som beskrivs i bilagorna 1, 3 och 4. I varje enskilt fall krävs uttryckligt godkännande från den behöriga myndigheten.
2. Den behöriga myndigheten skall endast ge sitt godkännande om man är övertygad om att institutets riskhanteringssystem är teoretiskt korrekt och tillämpas på ett hederligt sätt och om att i synnerhet följande kvalitetskrav uppfylls:
 - i) Den interna riskuppskattningsmodellen är helt införlivad i institutets dagliga riskhanteringsprocess och utgör grunden för rapportering om institutets riskexponering till institutets högsta ledning.
 - ii) Institutet har en enhet för riskbevakning som är fristående från de affärsmässiga handelsenheterna och som rapporterar direkt till institutets högsta ledning. Enheten skall vara ansvarig för att utforma och tillämpa institutets riskhanteringssystem. Den skall framställa och analysera dagliga rapporter om resultaten från riskuppskattningsmodellen och om lämpliga åtgärder att vidta avseende begränsningar i handeln.
 - iii) Institutets styrelse och högsta ledning tar aktiv del i riskbevakningsprocessen och de dagliga rapporter som framställs av riskbevakningsenheten ses över av delar av institutets ledning som befinner sig på en tillräckligt hög nivå för att kunna genomdriva såväl neddragningar i de positioner som enskilda handlare tar som i institutets totala riskexponering.
 - iv) Institutet har tillräckligt med anställda som har kunskaper i användandet av avancerade modeller inom områdena handel, riskbevakning, revision och intern administration (back-office-arbete).
 - v) Institutet har fastställt förfaranden för övervakning och säkerställande av att en rad skriftligt fastlagda interna riktlinjer och kontroller för det övergripande användandet av riskuppskattningssystemet efterlevs.
 - vi) Institutets modeller har en påvisbar historia av rimlig precision i sina riskuppskattningar.

- vii) Institutet genomför ofta ett noggrant program för test av stress och resultaten av dessa test ses över av högsta ledningen och återspeglas i de principer och gränser som denna fastställer.
3. De behöriga myndigheterna skall också vara övertygade om att institutets modeller fortsätter att ha en rimlig precision, vilket skall framgå av ett program för regelbundna tester bakåt i tiden, kontrolltester, som skall utföras av institutet.
4. Institutet skall, som ett led i sin regelbundna interna revision, utföra en fristående översyn av riskuppskattningssystemet. Denna översyn skall inbegripa både de affärsmässiga handelsenheternas och den fristående riskbevakningsenhetens förehavanden. Åtminstone en gång om året skall institutet genomföra en översyn av sin övergripande riskhanteringsprocess. Denna översyn skall beakta:
- i) Hur ändamålsenlig dokumentationen från riskhanteringssystemet och – processen är samt organiserandet av riskbevakningsenheten.
 - ii) Hur väl samordnade marknadsriskmått är med den dagliga riskhanteringen och fullständigheten i systemet för styrningsinformation.
 - iii) Det förfarande institutet använder för att godkänna riskvärderingsmodeller och andra värderingssystem som används av personalen i handelsavdelningar och administrationsavdelningar ("front och back office")
 - iv) Omfattningen av de marknadsrisker som kan iakttas genom riskuppskattningsmodellen och hur befogade betydande förändringar i riskuppskattningsprocessen är.
 - v) Graden av precision och fullständighet i positionsdata, graden av precision och lämplighet i antaganden om volatilitet och korrelation samt precisionen i värdering och beräkningar av riskkänslighet.
 - vi) Den kontrollmetod institutet använder för att utvärdera konsistens, aktualitet och pålitlighet samt även oberoende i de datakällor som används i interna modeller.
 - vii) Den kontrollmetod institutet använder för att utvärdera kontrolltester som utförs för att bedöma modellens precision.
5. Trots vad som sägs i punkt 1 skall en särskild kapitalavgift påläggas institut som använder modeller; syftet med detta är att täcka den särskilda risk som ligger i omsatta räntebärande instrument och aktier som beskrivs i bilaga 1 i den mån behöriga myndigheter anser att denna risk inte i tillräckligt hög grad är inlemmad i deras modeller. De behöriga myndigheterna skall i varje fall fastställa en minimiavgift för den särskilda risken på 50 % av den avgift som beräknas i enlighet med bilaga 1 för institutioner som använder modeller.
6. Enligt punkt 8 ii skall resultatet av institutets egna beräkningar ökas genom att multipliceras med en faktor på 3.

7. Enligt samma punkt skall utöver multiplikationsfaktorn en "plusfaktor" med ett värde mellan 0 och 1 läggas till det resultat institutet kommer fram till vid egna beräkningar enligt tabell 5, beroende på utfallet av det förfarande med kontrolltester som beskrivs nedan.

Siffran för det riskvärde, som beräknas med hjälp av modellen skall jämföras med den faktiska förändringen av portföljvärdet. Kontrolltester skall utföras dagligen på grundval både av faktiska och, under antagande om oförändrade dagsslutspositioner, hypotetiska förändringar av portföljvärdet.

Om förändringen i portföljvärde överskrider det riskvärde man beräknat med hjälp av modellen, så har målet överskridits ("overshooting"). Antalet överskridanden, som de anges i tabell 5, grundas på stickprov på 250 värden.

Tabell 5

Antal överskridanden	Plusfaktor
färre än 5	0,00
5	0,40
6	0,50
7	0,65
8	0,75
9	0,85
10 eller fler	1,00

De behöriga myndigheterna kan, i enskilda fall, avstå från kravet att lägga till en plusfaktor om, på grund av en ytterst ovanlig situation, en ökning av multiplikationsfaktorn skulle vara omotiverad och modellen i grunden är korrekt. I detta sammanhang måste institutet bevisa att en ökning vore omotiverad.

Ifall upprepade överskridanden förekommer skall den behöriga myndigheten upphäva modellens godkännande eller införa lämpliga åtgärder för att säkerställa att modellen snarast förbättras.

Institutet skall registrera alla överskridanden som konstateras vid kontrolltester och även anledningarna till dem; vidare skall man utan dröjsmål meddela de behöriga myndigheterna om överskridandenas omfattning och orsakerna till dem.

8. Alla institut skall uppfylla ett kapitalkrav som uppgår till det som är högst av
- den riskpotential (riskvärde) man hade föregående dag och som beräknats enligt de riktlinjer som anges i denna bilaga, och

- ii) medelvärde av den dagliga riskpotentialen beräknat på föregående sextio handelsdagar multiplicerat med de faktorer som omnämns i punkt 6 justerat med den faktor som omnämns i punkt 7.
9. Följande minimikrav gäller vid beräkningen av riskpotentialen:
- i) Åtminstone daglig beräkning av riskpotential.
 - ii) Ett 99 %-igt ensidigt konfidensintervall.
 - iii) En innehavsperiod motsvarande 10 dagar.
 - iv) En faktisk historisk observationsperiod på minst 1 år.
 - v) Uppdatering av datauppsättningen var tredje månad.
10. De behöriga myndigheterna skall också kräva att modellen på ett korrekt sätt tar med alla väsentliga prISRISKE på optioner eller optionsliknande positioner.
11. De behöriga myndigheterna skall kräva att riskuppskattningssystemet tar med ett tillräckligt antal riskfaktorer, beroende på institutets verksamhetsnivå på de olika marknaderna. Följande minimibestämmelser skall beaktas:
- i) För ränterisk skall riskuppskattningssystemet modellera avkastningskurvan med hjälp av något av ett antal allmänt godtaga tillvägagångssätt. Vid betydande ränteriskexponering avseende de större valutorna och marknaderna skall avkastningskurvan indelas i minst sex löptidsavsnitt för att återspegla skillnader i volatiliteten för räntor längs kurvan. Riskuppskattningssystemet skall också återspegla risKEN i positionsförflyttningar mellan olika avkastningskurvor där korrelationen mellan förflyttningarna inte är perfekt.
 - ii) För valutakursrisk skall riskuppskattningssystemet omfatta riskfaktorer som motsvarar de enskilda utländska valutorna som positionerna är tecknade i. För guld skall en särskild riskfaktor användas.
 - iii) För aktierisk skall riskuppskattningssystemet tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de aktiemarknader där institutet har väsentliga positioner.
 - iv) För råvarurisk skall institutet tillämpa en särskild riskfaktor åtminstone för var och en av de råvaror där institutet har väsentliga positioner. Riskuppskattningssystemet skall dessutom återspegla risKEN i positionsförflyttningar mellan likartade men ej identiska råvaror där korrelationen mellan förflyttningarna inte är perfekt och även exponering för förändringar i terminspriser som uppstår på grund av icke avstämda löptider. Det skall också beakta marknadssärdrag, särskilt fullgörandedagar och handlares möjligheter att stänga positioner.
12. De behöriga myndigheterna får tillåta institut att använda empiriska korrelationer inom riskkategorier och över olika riskkategorier om de är övertygade om att institutets system för att mäta korrelationer är ändamålsenligt och tillämpas på ett rättvisande sätt.”

FINANSIERINGSÖVERSIKT

Förslaget medför inga kostnader för Europeiska unionens budget.

EFFEKTER PÅ KONKURRENSKRAFT OCH SYSSELSÄTTNING

I. Vilken är den huvudsakliga motiveringen för åtgärden?

Syftet med det föreslagna direktivet är att förbättra EU:s regelverk med kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut vad gäller användande av interna modeller för riskhantering (hädanefter "interna modeller") för beräkning av kapitalkrav och vad gäller kapitalkrav för råvaror och råvaruderivat.

II. Karaktäristika för de företag som berörs

Det föreslagna direktivet rör värdepappersföretag och kreditinstitut inom Europeiska unionen.

III. Vilka åligganden läggs direkt på företagen?

Genom förslaget införs nya kapitalkrav endast för råvaror och råvaruderivat som innehas av kreditinstitut och värdepappersföretag och som är föremål för rådets direktiv 93/6/EEG. Dessa instrument kommer att vara föremål för förbättrad översyn, vilket kräver kapitaltäckning som bättre återspeglar risken förbunden med råvarupriser. Som en följd därav kommer inte det totala beloppet för obligatorisk kapitaltäckning nödvändigtvis att vara högre än under nuvarande lagstiftning, utan beror på varje instituts portföljsammansättning, vilken kan ändras ofta. Dessutom gör det föreslagna direktivet det möjligt för medlemsstaterna att tillåta kreditinstitut och värdepappersföretag att använda interna modeller för att beräkna kapitalkrav. Om medlemsstaterna gör detta kan det mer korrekta riskmättet resultera i en minskning av kapitalavgifterna.

IV. Vilka åligganden är det troligt att lokala myndigheter lägger på företagen?

Inga

V. Finns det några speciella åtgärder för små och medelstora företag? I så fall, vilken typ av åtgärder?

Inga

VI. Vilken är den sannolika effekten på:

a) företagens konkurrenskraft?

b) sysselsättning?

a) Införandet av metoden med interna modeller kommer att bevara konkurrenskraften hos EU:s värdepappersföretag och kreditinstitut som konkurrerar direkt med kreditinstitut från länder utanför EU som redan tillåter användandet av interna modeller för beräkning av kapitalkrav. Genom användandet av interna modeller för beräkning av kapitalkrav minskar dessutom behovet av dubbla beräkningar av interna skäl eller regleringsskäl, vilket förväntas innebära betydande kostnadsbesparingar för värdepappersföretag och kreditinstitut. Användandet av mer korrekta beräkningsmetoder kan också medföra lägre kapitalkrav för

värdepappersföretag och kreditinstitut och på så sätt frigöra kapital som kan öka det belopp som finns tillgängligt som krediter till företag.

För råvaror och råvaruderivat införs genom det föreslagna direktivet en förbättrad tillsyn. De föreslagna åtgärderna ligger helt i linje med regleringar från tillsynsmyndigheter för banker i G-10-länderna, vilket befrämjar syftet om harmonisering av internationella regleringar.

Ökat medvetande om, och kontroll av, de risker som värdepappersföretag och kreditinstitut löper bidrar dessutom till de finansiella institutionernas styrka, och därmed till deras konkurrenskraft.

- b) Som förberedelse för införandet av interna modeller ökar institutionerna sin anställning av högt kvalificerad IT-personal.

VII. Har man rådfrågat de två grenarna i branschen? Vilka är deras åsikter?

Nej. De föreslagna åtgärderna berör endast den offentliga lagstiftningen för värdepappersföretag och kreditinstitut.

ISSN 1024-4506

KOM(97) 71 slutlig

DOKUMENT

SV

09 08

Katalognummer : CB-CO-97-156-SV-C

ISBN 92-78-18699-6

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer

L-2985 Luxemburg